XX Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 22,34-40): Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».

«B?dziesz mi?owa? Pana Boga swego... B?dziesz mi?owa? swego bli?niego»

Rev. D. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, uczony w Prawie pyta Jezusa: «Które przykazanie w Prawie jest największe?» (Mt 22,36), które jest tym pierwszyszym, najważniejszym. W odpowiedzi jednak pojawia się też i drugie przykazanie, które jest do pierwszego «podobne» (Mt 22,39). Dwa nierozłączne pierścienie zespolone w jedno. Nierozłączne, ale w kolejności: pierwszy i drugi, jeden złoty drugi srebrny. Pan kieruje nas ku głębi chrześcijaństwa, ponieważ «na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy» (Mt 22,40)

Tutaj można by przytoczyć klasyczny komentarz na temat dwóch belek Krzyża Pańskiego: pal wbity w ziemię wskazuje pion, jest skierowany w stronę nieba i Boga. Ramiona przedstawiają to co poziome, nasze relacje z innymi. Również i na tym obrazie jest to, co pierwsze i to, co drugie. Część pozioma nie mogłaby się wznieść ponad ziemię gdyby nie pionowy pal, który ją podtrzymuje. Dlatego też im bardziej chcemy służyć innym – część pozioma – tym nasza miłość do Boga będzie większa. Jeśli nie, pojawia się zniechęcenie, niestałość i oczekiwanie na jakieś wynagrodzenie. Święty Jan od Krzyża mówi: «Ponieważ dusza im więcej kocha, tym doskonalsza jest w tym, co kocha. Tutaj więc dusza, będąc już doskonałą, jest cała miłością, jeśli tak można powiedzieć, i wszystkie jej uczynki są miłością».

Istotnie, dzięki świętym, których znamy, możemy dostrzec, jak miłość do Boga, którą na różne sposoby okazują, wspiera ich w pomaganiu bliźnim. Prośmy dzisiaj Najświętszą Maryję Pannę, by nas wypełniła pragnieniem zaskoczenia naszego Pana słowami i działaniem pełnym miłości. W ten sposób nasze serce będzie pełne zapału do tego, by małymi gestami umilić życie osób z naszego otoczenia i to nie tylko od święta, bo to każdy potrafi. Zaskakiwać – praktyczny sposób na myślenie mniej o nas samych, a więcej o drugim człowieku.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Pytasz mnie, z jakiego powodu i jaką metodą lub miarą należy kochać Boga. A ja odpowiadam: powodem kochania Boga jest sam Bóg, a metoda i miara jest miłością bez metody i bez miary» (Święty Bernard)

- «Niczego nie należy przedkładać nad służbę Bogu. Takie “poddanie się” Bogu nie jest dla stworzenia destrukcyjne. Przeciwnie, stworzenie ma taką naturę, która zaprasza do adoracji. Rytm naszego życia ma właściwe tempo, jeśli jest pobudzane jej siłą» (Benedykt XVI)

- «(...) Adoracja Jedynego Boga wyzwala człowieka z zamknięcia się w sobie, z niewoli grzechu i bałwochwalstwa świata.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2097)